U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci vedené u něj pod sp. zn. 3 A 103/2017 jinému než místně příslušnému krajskému soudu,

takto:

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 103/2017 **se přikazuje** Krajskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se domáhá žalobou zrušení sdělení žalovaného ze dne 3. 4. 2017, č. j. Si 1194/2016, ve kterém žalovaný informoval žalobce, že kvůli neuhrazení náhrady nákladů za poskytnutí informací ve výši 600 Kč odložil jeho žádost o poskytnutí informací podle § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalobcova žádost ze dne 23. 8. 2016 se týkala poskytnutí kopií rozsudků s vyznačením právní moci vydaných v několika řízeních vedených před Městským soudem v Praze, v nichž žalobce vystupoval jako účastník.

[2] Městský soud v Praze se dne 6. 9. 2017 opakovaně obrátil na Nejvyšší správní soud s návrhem na přikázání řízení o žalobě, vedené u něj pod sp. zn. 3 A 103/2017, jinému než místně příslušnému soudu. Důvodem, vyjádřeným Městským soudem v Praze už v jeho předchozím návrhu, neprojednaném Nejvyšším správním soudem pro jeho předčasnost, bylo, že Městský soud v Praze v dané věci rozhodoval jako správní orgán, což zavdává objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů správního soudnictví tohoto soudu.

[3] Jak je patrné z předloženého spisu Městského soudu v Praze, soudci působící u tohoto soudu ve specializovaných správních senátech vyjádřili domněnku, že existují objektivní důvody pochybovat o jejich nepodjatosti (č. l. 32 soudního spisu). Místopředseda Městského soudu v Praze proto konstatoval, že kvůli vyloučení všech soudců specializovaných senátů není možné k projednání věci sestavit senát postupem podle § 8 odst. 3 s. ř. s. (č. l. 33).

[4] Žalobce se k návrhu nevyjádřil ani nenavrhl, kterému soudu by měla být věc přikázána.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil obsah návrhu a má za to, že je důvodný.

[6] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. „*Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát*“ (tzv. delegace nutná).

[7] Z návrhu předsedkyně senátu určeného v souladu s rozvrhem práce k projednání dané věci vyplývá, že u všech soudců specializovaných senátů Městského soudu v Praze jsou dány objektivní důvody, proč pochybovat o jejich nepodjatosti. Tento závěr je plně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[8] Městský soud v Praze vystupoval v rámci původního řízení jako povinný subjekt k poskytnutí informací na žádost žalobce. V případě, že by Městský soud v Praze jako místně příslušný krajský soud rozhodoval o věci, o které již dříve rozhodl jako správní orgán, došlo by k totožnosti subjektů rozhodujících o věci v rámci původního řízení a v rámci soudního přezkumu.

[9] Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70, „*[v]yloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (I. ÚS 167/94, Ústavní soud: Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu).*“ Objektivní důvody pochybovat o nepodjatosti vznikají podle tohoto rozsudku i tehdy, pokud by měli soudci krajského soudu rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí, které vydal funkcionář soudu, u něhož působí. Stejné závěry Nejvyšší správní soud uplatňuje i tehdy, pokud žaloba směřuje proti rozhodnutí, které vydal přímo tento krajský soud jako správní orgán, např. ve formě sdělení o odložení žádosti o poskytnutí informace (viz usnesení ze dne 11. 8. 2015, č. j. Nad 220/2015 - 62). Tento názor plyne z obecné právní zásady *nemo iudex in causa sua*, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Všichni soudci specializovaných senátů Městského soudu v Praze proto mohou být vyloučeni pro možnou podjatost.

[10] Pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného městského soudu tedy nelze sestavit senát a jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s.

[11] Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud přikazuje předmětnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze; přikázání věci jinému krajskému soudu by odporovalo zásadě hospodárnosti řízení, protože jak pro žalobce, tak pro žalovaného jde o soud místně nejdostupnější.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu